

Дубинець В.К., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Ярошенко А.С., к.ю.н.,
доцент кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ДЕМОКРАТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА

Сучасний стан українського суспільства вимагає дотримання загальнолюдських принципів і стандартів, які є важливими та основоположними засадами розвитку світового співтовариства. У даний момент дуже актуальним є проблематика дотримання такого загальнолюдського принципу як рівність, тобто визнання такого факту, що кожен громадянин є рівним між собою незалежно від своїх особливостей: кольору шкіри, національності, віку, матеріальної складової, а також статі. Дотримання гендерної рівності в наш час є джерелом демократизації та гуманізації українського громадянського суспільства.

Розглядаючи поняття гендерної рівності, слід звернутися до розкриття понять «статі» та «гендеру». Стать – це набір анатомо-біологічних особливостей людини, на основі яких особи визначаються як жінки або чоловіки. Цей термін застосовується лише щодо характеристик та поведінки, що дають змогу знайти біологічні відмінності між жінками та чоловіками. Терміни «гендер» та «стать» є суміжними, але не тотожними. Кімел М.С. цю проблему розв'язує наступним чином: «Стать пов'язана із біологічним апаратом чоловічої та жіночої особи, а саме нашої хімічної, хромосомної і анатомічної будови. У той час як гендер стосується змісту, який ми вкладаємо у відповідні відмінності в рамках культури. Тобто стать – це самиця та самець, гендер – це фемінність і маскуліність, чоловічність і жіночність» [1, с.3-4].

Політика сучасних держав світу направлена на дотримання гендерної рівності в суспільстві. Це передбачає рівну міру прав і обов'язків у всіх громадян, однакову для всіх соціальну свободу. Правова рівність стосується також однакового ступеню відповідальності осіб перед законом, який виключає їхні фактичні відмінності в соціальному, матеріальному стані тощо. Принципом формально-юридичної рівності є сукупність будь-яких не обумовлених законом переваг, прерогатив та привілеїв учасників правових конфліктів і судових розглядів [2, с.295].

Як слушно зазначається у правовій літературі, на даному етапі розвитку українського суспільства питання становлення гендерного паритету як на пряму державної політики є одним із пріоритетних завдань, не лише результатом трансформаційних процесів світосприйняття соціуму, а й курсом України на встановлення стійких міжнародних зв'язків. Основною метою державної політики має бути не лише окреслення та вивчення питання гендерної стратифікації, а й розроблення відповідних заходів подолання зазначених проблем [3, с. 181].

Україна також пристосовується до світової політики щодо впровадження та дотримання гендерної рівності. Прикладом цього може слугувати прийняття Верховною Радою України Закону України (далі - ЗУ) «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» від 08.09.2005р. №2866-IV [4, с. 48-55]. Даний закон є вірним кроком щодо впровадження світових стандартів між статевою рівністю та є правовою базою для забезпечення конституційних принципів рівності прав чоловіків та жінок. Насамперед статтею 3 ЗУ «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» визначено основні напрямки державної політики України щодо дотримання принципу гендерної рівності, недопущення порушень даного принципу (дискримінації за ознакою статі), надання можливості рівних прав для чоловіків і жінок стосовно участі у прийнятті суспільно важливих рішень, поширення інформації щодо цієї політики та в цілому демократичного явища гендерної рівності з метою ознайомлення населення із цією актуальною проблемою.

Але, на жаль, існують і прояви зловживання принципом гендерної рівності в українському суспільстві, що пов'язано з суб'єктивними чинниками, які не відповідають загальноприйнятим правилам суспільної моралі, а найголовніше – звичайній природі речей, що склалася історично [5, с.12].

Отже, можна зробити висновок, що даний принцип європейських стандартів в українському суспільстві в даний час впроваджується, більшість проблемних питань, пов'язаних із реалізацією цього права в нашому суспільстві до сих пір не врегульовані. У більшій мірі дані питання не можуть бути врегульовані через неприйняття суспільством сучасних вимог світового права. Україна знаходиться зараз на перехідному етапі до всебічного впровадження та реалізації гендерної рівності. Непоодинокі випадки порушення такого права над жінками, що обумовлюється ненадійною роботою органів держави, що слідкують за дотриманням даного принципу. На нашу думку, впровадження змін до чинного українського законодавства та якісне тлумачення поняття гендерної рівності серед населення має зробити важливий крок до всебічного впровадження дотримання та реалізації даного права.

---

1. Кімел М. С. Гендероване суспільство. Переклад з англійської. К.: Сфера, 2003. 490 с.

2. Бачинін В. А., Журавський В. С., Панов М. І. Філософія права: словник. К. Ін Юре, 2003. 408 с.

3. Савела Є. А., Ярошенко А. С. Питання гендерної політики у національній поліції

України: теоретико-правовий аспект. *Науково-практичний фаховий збірник наукових праць «Прикарпатський юридичний вісник»*. 2019. Вип. 3 (28) Т. 1. С. 181–185. DOI: [https://doi.org/10.32837/ryuv.v1i3\(28\).345](https://doi.org/10.32837/ryuv.v1i3(28).345).

4. Офіційний вісник України: щотижневий збірник актів законодавства. 2005. № 40.

5. Львова О., Оніщенко Н. Принцип рівності у праві: теорія і практика: монографія. К.: Юридична думка, 2014. 300 с.

Жукоцький В.О., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Телійчук В.Г., к.ю.н., с.н.с., доц.,
доцент кафедри
оперативно-розшукової діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ПОРНОГРАФІЧНИХ ПРЕДМЕТІВ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Актуальність проблеми пов'язана з тим, що у ХХІ ст. широкий розвиток отримала світова мережа Інтернет, так звана «Всесвітня павутина», яка є не тільки засобом зв'язку, але і невичерпним джерелом інформації. Однак слід зазначити, що Інтернет містить у собі і негативні сторони. Зараз віртуальне середовище використовується як засіб розповсюдження порнографії.

Порнографія є особливо тяжкою формою сексуальної експлуатації дітей. Вона приймає в останні роки все більш широкі масштаби поширення і є грубим порушенням невід'ємного права людини на розвиток. Саме завдяки розвитку кіберможливостей, у т.ч. й науково-технічного процесу, виникають нові форми експлуатації людини, у т.ч. й дитяча порнографія.

Такою формою є, зокрема, процес download-uploadта подальший перегляд матеріалів із неправомірним контентом. Зазначене свідчить про особливу небезпечність злочинів, пов'язаних з розповсюдженням порнографічних предметів у мережі Інтернет, що зумовлює необхідність удосконалення наявних та розробки нових ефективних методик протидії, які б сприяли подоланню об'єктивних та суб'єктивних труднощів у діяльності підрозділів Національної поліції.

Лише після інформаційно-аналітичного дослідження можливо розробити систему ефективних заходів запобігання зазначеним злочинним діянням.